

fernsehkanzel

Transmisja telewizyjna z 08.01.2017(Nr 1129)

„Juda i Tamar-część 2”

Pastor Christian Wegert ©

Kazanie: „ Wtedy Juda poznał je i rzekł: Ona jest sprawiedliwsza niż ja, bo nie dałem jej synowi memu, Szeli. Potem już z nią nie obcował. ”.

(1 Mojżeszowa 38, 26)

Juda nie dotrzymał złożonej obietnicy, że odda swoją owdowiałą synową najmłodszemu i ostatniemu synowi, jako męża. Taki był zwyczaj, kolejny syn powinien splodzić potomstwo swojemu starszemu bratu, który zmarł. Jednak Juda obawiał się, że Szela, tak jak wcześniej Oman zginie przebywając w środowisku Tamar. Więc z dnia na dzień odkładał tę sprawę. „*Wtedy rzekł do Tamar, synowej swojej: wróć do domu swojego ojca. Tam będziesz bezpieczna, aż podrośnie Szela, syn mój. Potem oddam ci mojego najmłodszego syna, powiedział do synowej Tamar.*” Nigdy jednak nie dotrzymał tej obietnicy.

Bóg wybiera bezwarunkowo

Tamar nie była z tego zadowolona, ponieważ mówi dalej: „*A po upływie wielu dni umarła córka Szuy, żona Judy. Gdy minął czas żałoby, poszedł Juda z przyjacielem swoim Chirą z Adullan do Timny, do tych, którzy strzygli jego owce. A gdy doniesiono Tamar, że jej teść idzie do Timny, aby strzyć owce*”...(1 Mojżeszowa 38, 12-13).

Juda spotykał się więc nadal ze swoim przyjacielem Chirą. Tamar miała plany zajścia w ciążę z jednym z mężczyzn z rodziny Judy. Chciała mieć swoje potomstwo z błogosławionej linii Abrahama. Werset 14 mówi: „*Zdjęła z siebie szaty wdowie, okryła się i otuliła zasłoną, i usiadła przy bramie wejściowej do Enajim, położonego przy drodze do Timny, bo wiedziała, że Szela już dorósł, a nie dano mu jej za żonę*”. Juda przechodził trudny czas. Stracił dwóch synów i dopiero niedawno zmarła jego żona. A teraz została ogłoszona uczta, o której Biblia Wuppertalska, dla celów naukowych mówi: „*Ścinanie owiec odbywało się w obecności i pod nadzorem właściciela stada*”, Podobnie jest w przypadku zbioru winogron, po pracy następowała uczta radości, którą właściciel stada organizował dla swoich pasterzy”.

Juda popadł w wielkie pokuszenie. Z jednej strony miał wielki smutek z powodu straty żony i synów, od których teraz z drugiej strony był rozproszony z powodu tej uroczystości. Ówcześni organizowali imprezę z okazji strzyżenia owiec. Po czasie żałoby zaproponowano mu tymczasową przerwę od żałobnych. Mówi dalej: „*A gdy ją Juda zobaczył, myślał, że to nierządnica, bo zakryła swoją twarz. Wtedy zszedł z drogi ku niej i rzekł: Pozwól, że będę obcował z tobą! Nie wiedział bowiem, że to był jego synowa. I odpowiedziała: Co mi dasz za to, że będziesz obcował ze mną?*” (w.15-16).

Plan Tamar zadziałał! On powiedział: „*Poślę ci koźlątko z trzody. A ona rzekła: Czy dasz zastaw, póki go nie przyślesz? Rzekł: Co ci mam dać w zastaw? A ona powiedziała: Swoją pieczęć, swój sznur i swoją łaskę, którą masz w ręku. Wtedy dał jej i obcował z nią. A ona poczęła z niego*” (w.18).

Henry Matthew napisał o tym: „*Juda wpadł w pułapkę. Wprawdzie nie wiedział, że jest winny obcowania ze swoją synową, ponieważ nie wiedział, kim ona jest, jednak był winny niemoralności seksualnej: kimkolwiek ona była, wiedział, że nie jest jego żoną i dlatego nie wolno mu było jej dotykać*”.

Czego nas to uczy? Bez wątpienia my, ludzie, jesteŃmy odpowiedzialni za swoje grzechy. Juda zgrzeszy i Tamar zgrzeszyła. My teŃ zgrzeszyliŃmy. W tej historii widzimy, Ńe BoŃe wybranie jest bezwarunkowe. Ostatecznie Bóg nie uratował tych ludzi bo byli tacy mili, przyjacielscy i Ńwięci. Jego zbawienie i uwaga jest oparta wyłacznie na Jego łasce. Bez wątpienia Bóg wzywa nas do bycia Ńwiętymi i do nieskazitelnego zycia. Mamy utrzymywać członki naszego ciała w czystości. I my, jako żyjący chrzeŃcijanie, dzięki mocy Ducha Ńwiętego, jesteŃmy naprawdę zdolni do dąŃenia do ŃwiętoŃci. Prawdziwe i autentyczne uŃwiecenie w naszym zyciu jest możliwe!

Jednak nasze zbawienie nie przysłało do nas poniewaŃ spełnialiŃmy wszelkie warunki wstępne.

Z grzechów braci Józefa, a takŃe z grzechów Judy uczymy się, Ńe nasze nieposłuszeństwa czy porażki, jakkolwiek wielkie mogą być, wiernoŃci Boga w stosunku do Jego dzieci nigdy nic nie powstrzyma. Wręcz przeciwnie, Bóg wybrał ich bezwarunkowo i dał im niepodważalną obietnicę. Wysłał Jezusa na Ńwiat, aby ludzi aŃ do końca chronić.

Jezus modlił się: „*Ojczy! Nadeszła godzina, uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił Ciebie. Jak mu dałaŃ władzę nad wszelkim ciałem, aby dał Ńywot wieczny tym wszystkim, których mu dałaŃ*” (Ew. Jana 17, 1-2).

Dotyczy to Judy i Tamar, mnie i was, którzy jesteŃcie dziećmi BoŃymi. Nasza pewnoŃ zbawienia nie leŃy w nas, ale w samym Bogu. PoniewaŃ zbawienie dzieci BoŃych jest powierzone Jezusowi Chrystusowi, nie musimy wątpić, Ńe On uŃyje całaŃ swej mocy i siły, aby wypełnić to polecenie.

W LiŃcie do Hebrajczyków 2:13 czytamy: „*Oto Ja i dzieci, które Bóg mi dał*”. To oznacza, Ńe pewnoŃ zbawienia Judy nie była w nim ,ale w Bogu. Nasze bezpieczeŃstwo nigdy nie jest naszym osiãgnięciem, naszą pracã, a przysięgã Boga, który dotarł do nas jedynie z łaski . Bóg dokończy swojã obietnicę!

I czy nie widzieliŃmy juŃ w Księdze MojŃeszowej mnóstwo wielkich grzechów popełnianych wśród BoŃego ludu? Abraham, który dwa razy okłamał ludzi, Ńe jego Ńona jest dla niego siostrã. Oszustwo Izaaka i Jakuba, który zawiódł w przewodzeniu swojã rodzinã. A teraz wŃpółzycie Judy ze swojã synowã, o której myślał, Ńe jest ulicznã prostytutkã. Czy Bóg powiedział: „*To była próba, wierzyłem w was a wy znowu nie byliŃcie posłuszni. Zmienię mój plan!*” Nie, Bóg dotrzymał słowa. To jest fałszywa ewangelia, która próbuje skłonić nas do myŃlenia, Ńe sami z siebie musimy być sprawiedliwi. CzegoŃ takiego nie znajdziemy w Biblii. Powodem naszego zbawienia nie jest człowiek i jego posłuszeństwo ale wyłacznie wiernoŃć, i wola BoŃa. To znaczy: Tych, których wybrał Bóg Ojciec, tych zbawia. Dlatego możemy powiedzieć „JesteŃmy zbawieni przez łaskę”.

„*Po czym wstała i odeszła; a zdjãwszy z siebie zastonę, odziała się w szaty wdowie. Potem posłał Juda koŃlątko przez przyjaciela swego z Adullam, aby odebrać zastaw z ręki owej kobiety, ale jej nie znalazł. A gdy pytał męŃów tej miejscowoŃci, mówiąc: Gdzie jest nierządnicza, która siedziała przy drodze w Enajim? Ci odpowiedzieli: Nie było tu nierządniczy. Wrócił więc do Judy i rzekł: Nie znalazłem jej, lecz i ludzie miejscowi powiedzieli: Nie było tu Ńadnej nierządniczy. Wtedy rzekł Juda: Niech sobie to zatrzyma; obyŃmy tylko nie stali się poŃmiewiskiem. Posłałem przecieŃ to koŃlątko, a ty jej nie znalazłaŃ. Po upływie około trzech mieŃsicy doniesiono Judzie: Tamara, synowa twoja, dopuŃciła się wszeteczeństwa i jest brzemienna z nierządu. Wtedy Juda rzekł: Wyprowadźcie ją i spalcie! A gdy wyprowadzono ją, posłała do teŃcia swego i kazała mu powiedzieć: Jestem brzemienna z męŃa, do którego naleŃã te rzeczy. I rzekła: Rozpoznaj, czyja to pieczęć, sznur i laska?” (1 MojŃeszowa 38, 19-25).*

Tamar czekała, aŃ będzie w drodze na swojã egzekucję .Wówczas dopiero wyciągnęła te 3 przedmioty i powiedziała: „*WyŃlij to do Judy!*”

I w tym samym rozdziale czytamy zachęcający werset : „Wtedy Juda poznał je i rzekł: Ona jest sprawiedliwsza niŃ ja, bo nie dałem jej synowi memu, Szeli. Potem juŃ z niã nie obcował” (w.26).

To jest przykłał biblijnej skruchy! PowołaŃie chrzeŃcijan i Ńwiata to nie tylko wiara , ale i pokuta. Mamy porzucić nasze bawłochwalstwo i słuŃyć jednemu, prawdziwemu Bogu. „*I nie miał juŃ odtãd stosunków seksualnych z niã*”.

Czy w tym zyciu robimy wyłacznie to, czego oczekuje od nas Bóg? Nie. A jednak musimy to zrobić. To co kiedyŃ kochaliŃmy tj. grzech, stał się naszym Ńmiertelnym wrogiem. A to, czego kiedyŃ nienawidzieliŃmy tj. Bóg, stał się teraz naszym największym skarbem.

Juda wiedział, że zgrzeszył, bo nie dotrzymał danego wcześniej słowa i nie oddał swojego syna Tamar. Zrozumiał też, że kiedy poszedł do niej to popełnił cudzołóstwo. Zdał sobie z tego sprawę, wyznał swój grzech i pokutował. To jest to, czego Bóg od nas oczekuje! On nie oczekuje od nas doskonałego życia, ale kierunek, w którym maszerujemy, musi być właściwy. Czy w naszym życiu są owoce pokuty za grzech? Tak lub nie, to jest pytanie.

Drzewo genealogiczne Jezusa jest zachowane

„Gdy zbliżył się czas jej porodu, okazało się, że w łonie jej były bliźnięta. A gdy rodziła, jedno wysunęło rączkę; wtedy położna wzięła nić szkarłatną i uwiązała ją wokół rączki, mówiąc: Ten wyszedł pierwszy. Lecz zdarzyło się, że ono cofnęło rączkę swoją, i wyszedł z łona brat jego. Wtedy rzekła: Jakżeś to sobie utorował przejście! I nazwano imię jego Peres. A potem wyszedł brat jego, na którego rączce była nić szkarłatna. I nazwano imię jego Zerach” (1 Mojżeszowa 38, 27-30).

Juda miał dwóch synów. Gdzie po raz kolejny znajdziemy ich imiona? W 1 rozdziale Ewangelii Mateusza, w drzewie genealogicznym Jezusa. Tam jest napisane: *„A Juda zrodził z Tamar Faresa i Zare, a Fares był ojcem Ezroma, a Ezrom ojcem Arona” (w.3).* Tak więc drzewo genealogiczne Jezusa Chrystusa trwało dalej.

Juda, co za grzesznik! Jaką klęską było jego życie! Zostawił swoich braci, zaprzyjaźnił się z przyjaciółmi ze świata, ożenił się z kanaanejką, nie dotrzymał słowa, popełnił seksualny nierząd. A Jezus? Nasz Pan nie wstydził się swoich, bo powiedział: *„Popatrzcie, przyszedłem do ludzi takich jak Juda”*. To nam pokazuje, że godność Jezusa nie leży w osiągnięciach Jego przodków. Ale tylko w Nim samym jest uzasadnione.

Kim są Juda i Tamar? Kim są Abraham i Sara? Izaak i Rebeka? Jakub i Lea, Rachela, Bilha, Syłpa i ich synowie? To ludzie tacy jak ty i ja, to ludzie, którzy bardzo się starali, ale popełnili wielkie grzechy. Podjęli złe decyzje, które wprowadziły ich na złą drogę. Ale stałym elementem ich życia był łaskawy i wierny Bóg, który sam złożył przysięgę i powiedział: *„Uczynię z Ciebie lud, który będzie błogosławieństwem dla narodów”*.

Przez wiarę w Chrystusa, ty też możesz należeć do tego obiecanego ludu. A jeśli przez wiarę w Niego należysz do tego wybranego ludu, to Jezus nie wstydzi się ciebie, ale mówi: *„Dziecko, wiem, że jesteś grzesznikiem. Ale moja łaska jest większa niż wszelkie ciemności w twoim życiu. Przyszedłem, żeby za Ciebie zapłacić”*. To jest największa sprawa! To zdejmuję ciężar z naszych ramion. To jest Ewangelia łaski. Mamy wspaniałego Pana! On sam zrobił coś z Judy. Jak mógłby Ciebie nie uformować dla swojej chwały? Amen!